

Diákpanasz

A József Attila Tudományegyetem két hallgatója bejött a minap a szerkesztőségbe és átadott egy fénymásolt levelet, amely így kezdődik: „*Tisztelt Rektor Úr! Neheztelünk azért, mert a Rektor Úr a házaspáros kollégium jövőjét érintő kérdésben nem kérte ki a kollégium lakóinak véleményét; kérjük, ezt utólag tegye meg és fogadja el a kollégium közgyűlésének meghívását!*”

A folytatásban összesen 18 pontban sorolják fel a levélírók az indokokat: miért nem akarnak kiköltözni a belvárosi kollégiumból a városszélibe, a „Gödör” fölötti Eötvösből — a Déléptől megvásárolt volt munkásszállóba, amely most: Károlyi kollégium.

Demokrácia

Mi gondunk már megint egy diákköltözés-üggyel? Olvasóink emlékezhetnek, annak idején, amikor a volt Irinyi kollégistáknak kellett „kimenni” a Károlyiba, ezeken a hasábon hangot kapott az ellenkezésük; azóta viszont mindenki meghajolt az anyagi szükségesség rideg tényei előtt. S most? Némi más a helyzet: ezúttal tudniillik *gyerekes családoknak kellene lakóhelyet változtatni*. Korántsem az a fő panaszkodás, hogy a rektor a megkérdezésük nélkül döntött ebben. Azért sem, mert levelek kézhezvétele óta Csákány Béla tudatta velük, igazuk van: helytelen volt, hogy előre nem kérte ki a véleményüket, ám a véleményük ismeretében sem dönthetett volna másként. Ha továbbra is úgy érzik a költözés előtt álló egyetemista házaspárok, hogy méltánytalanság érte őket, ám védjék meg az érdekeiket — a rendelkezésükre álló eszközökkel.

A „jó” körülmények

A családok diákok tehát — érdekeik védelme céljából — bejöttek a szerkesztőségbe, minthogy nem láttak maguk körül egyéb érdekvédő „szervet”. Átbogarásztam a 18 pontjukat. A többi között ilyenek vannak benne: a Károlyiban kicsik a szobák, a gyerekekkel

nem férnek; nincs konyha az emeleten, a fürdő, a vizesblokk nem alkalmas, kevés a WC; a gyerekeknek új bölcsődét kellene keresni és hajnalban indulni velük, hogy szüleik beérjenek az első órákra, a gyermekorvosi ügyelet szinte elérhetetlen távolságra kerülne; a környéken nincs bolt, a kollégiumban viszont számos a „hangos” rendezvény stb.

Két éve a Herman kollégiumból költöztek az Eötvösbe a családok; nem látják be, miért kellene megint legalább fél éves időtartamú akklimatizációra fordítani energiáikat.

Tanulás vagy gyerek?

Fölhívtam a rektori titkárságot. Tóth Károlytól azt a felvilágosítást kaptam, hogy a belvárosi épület még évekig elhúzódó felújítása miatt nem biztonságos a gyerekes családoknak továbbra is az Eötvösben lakni. Legalábbis ő így tudja — az egyetem műszaki-gazdasági vezetőitől.

Telefon Arday Imre műszaki ellenőrnek.

— Építkezés az Eötvösben? Hozzá nem nyúlunk! A volt Irinyi tetőterét csináljuk, az Eötvös IV. emeleti épületre szén át vonulunk, onnan tényleg ki kell költözni.

— A gyerekes házaspárok a 3. szinten laknak. Ők maradhatnak?

— Ezt nem én döntöm el. Én csak azt mondtam, helyeslem, ha a gyerekekkel onnan elmennék. Többször előfordult az építkezés során eddig is, hogy víz nélkül maradtak. A Károlyiban meg kényelmük lenne.

— Szerintük: ellenkezőleg.

— Nehogy már ők döntsek ezt el! Szerintem egy diáknak első a tanulás, és nem a házasság, pláne a gyerek! Az egyetem vezetésének meg az egész egyetem érdekeit kell szem előtt tartani.

Ki írja a bohózatot?

Másnap csörög a telefon, a vonalban Csákány Béla, a JATE rektora.

— Úgy értesültem, hogy önt tévesen tájékoztatták! A házaspárokat azért költöztettük a Károlyi kollégiumba, mert ott jobb feltételeket biztosíthatunk számukra, ráadásul ott plusz öt családot is el tudunk helyezni. Az Eötvös kollégiumot bővíteni kívánjuk, a két felső szintre is olyan kiváló tanulmányi eredményt elért hallgatókat veszünk fel, mint akik most ott laknak, az alsó két szinten.

— A jó tanulók talán a Károlyiban is jól tanulnának...

— Meglehet, ez nem a családok hallgatók szempontjai szerint kidolgozott intézkedés. De miért várják el, hogy ők legyenek a főszereplők az Egyetem című bohózatban? A kormány nem én vagyok; az egyetemet nem lehet szociális szempontok alapján irányítani.

— Rektor úr tehát hajthatatlan?

— Megmondtam a családok képviselőinek: semmi kifogásom az ellen, hogy megvédjék az érdekeiket. Az egyetemi tanács engem kötelezhet arra, hogy megváltoztassam az intézkedésemet. Legfőképpen megint beigazolódnak egyik kedvenc mondatom igazsága: a jöttel mindig elnyeri büntetését...

Lyuk a hálón

Nem kívánunk beavatkozni az egyetem belügyeibe — mondtam a rektornak. Készséggel elismerem továbbá, hogy az egyetem nem szociális intézmény. De volt egyszer az egyetemnek egy gesztusa: a — némelyek véleménye szerint — „meggondolatlanul”, mert diákeveikben házasságot kötött, mi több, gyerekeket vállaló hallgatóknak lehetővé tette, hogy kollégiumban lakjanak — ha időnként ivóvíz, meg egyéb alapvető szükségletek nélkül is, de mindössze 600 forintért... Bár a kellő „szociális háló” ebben az országban mindannyiunknak hiányzik, minden bizonnyal az egyik legvédtelenebb csoport a gyerekes egyetemistáké.

Úgyhogy, szerintem: kérjék az egyetemi tanácsot a rektori intézkedés megváltoztatására.

Sulyok Erzsébet

„Itt minden nagyon progressivus”

C. J. van Kampen úr Hollandiában él. Névjegykártyája hátulján a következő áll: „*English spoken; spricht Deutsch; parle Français; habla Español; fala Português; parla l'Italiano; vorbeste Românește, beszél magyarul; govori Srpskohrvatski; mowi po Polsku...*”

Eszerint éppen és pontosan tíz nyelven beszél! Nem csoda, hogy tolmács nélkül társalogtunk a Szeged vendéglő árnyas kerthelyiségében.

— Kereskedő voltam régen, most tolmács vagyok — mondta. — Hobbim a nyelvtanulás, és főleg a népzene. Ez utóbbi miatt több magyar táncgyűstest is meghívtam már Hollandiába — így például a Délép Napsugár névre hallgató együttesét, de budapesti, jászberényi, üllési együttes sem maradt ki a sorból. Rajongok a magyar zenéért, ennek a világon nincs párja!

— Úgy tudom, nemcsak a zenéért rajong...

— Valóban: nagyon megkedveltem ezt az országot! Most vagyok itt hetedszer. Nem elsősorban a magam nevében beszélek, hanem mindenekelőtt általában a hollandok véleményét tolmácsolom: egyáltalán nem kelet-európai jellegű ez a nép.

— Bár úgy lenne... Mint világlátott ember, mi alapján állapítja ezt meg?

— Nézze, itt az emberek barátságosak, segítőkészek... A hollandoknak épp ez kell. Nehogy azt higgye, a hollandok azért jönnek Magyarországra, mert itt minden kapható: a hollandok az emberek miatt jönnek. És itt mindenki divatosan öltözködik, színesen,

nem egyenkosztümökben és melegítőben járnak az emberek, mint némely helyeken még mindig. Magyarországon nagy a forgalom, s ugyanakkor nagy a tisztaság.

— És a hangulat, nyugati szemmel?

— Az NDK-ban azt lehet érezni, hogy hiányzik a szabadság; Romániában nem lehet élni: Lengyelországban meg félni kell. Ezt nem szeretik a hollandok... Magyarországon a hangulat kiegyensúlyozott.

— A hollandok mennyire tájékozottak a magyar reformokról, s mi a véleményük ezekről?

— Tájékozottak; az újságokból, a tévéből, a rádióból mindent pontosan megtudnak. Aki érdeklődik a politika iránt, az szurkol a magyaroknak, s a véleményük: Magyarországon „minden nagyon progressivus!”

— Ön szorosabban szeretné fűzni Szeged kapcsolatát Hollandiával.

— Miért ne lehetné például testvérvárosi kapcsolatot kialakítani Szeged és valamely holland város közt? Itt van például Apeldoorn, ez a száznegyvenezres lélekszámú, hangulatos, kedves város, vagy akár Zutphen? Az önök országában ma már kevés az adminisztratív akadály ilyen tekintetben is: aligha tenne keresztbe ennek bárki. Ha a magyar és a holland felek egyaránt akarnák — bizvást megvalósulhatnának a testvérvárosi kapcsolatok, s ebben mindkét városnak, országnak csak haszna származna. Magam például a táncgyűstestek utaztatásának szervezését máris magamra vállalnám...

F. Cs.

Muzsika a korzón

— most már évek óta sikeresen, az utóbbi évtizedben Marosváry Attila a Liszt Ferenc Zeneiskola fiatal tanárkarnagya. Nemzetközi siker után a Budai Vár Nemzeti Galéria Képtár koncerttermében is eredményes volt előadásuk: most újra kaptak meghívást!

Néztem a „rezeseket”: régi-régi ismerősök úgy öszülően, de lelkesített a majd két harmadot kitevő fiatal fűvósok és ütösök csapata! Műsoruk vonzó volt és érdeklődést felkeltő sikerű! Élt, és most újra él az „öntevekeny-zene-kari muzsikálás”!

Nem is régen hallgattam Újszegeden a művelődési házban vonós-kamarazenés koncertet Kis Ernő zenetárnár közreműködő vezetésével. Sikeres muzsikálásukat méltóan dicsérhetem.

A Zeneművészeti Főiskolán és a zeneiskola növendékei jeles szakvezetőkkel az élen élő értékei a hangszeres zene szegedi életének. Valaha a középiskolákban is voltak vonóshangszeres együttesek, de emlékszem — úgy nyugdíjasan együtt muzsikáló „kvartettek”.

Korunk társadalmi „zavarai” szétrobbantották az „öntevekeny” zenerajongást! Művelődési intézményeink adjanak helyet ismét az ilyen vállalkozásoknak! Csekély támogatást igényelnek, de széles körben műveltséget árasztanak a hallgatóknak, és muzsikálóknak! Felhívásra bizonyítvánnyal alkalomnak kamarazenekarok ismét! Hallom! De van iskolának is sok-sok partitúrája, zene-kari anyaga — használaton kívül! Vegyük igénybe, míg használhatók muzsikálók és hallgatók örömeire!

Szécsi József
ének-zene tanár

Pedagógusok kiváló munkája

Pénteken a Parlamentben rendezett ünnepségen adták át az oktatás-nevelés területén végzett kiemelkedő munkájuk elismeréséül a Kiváló Pedagógus kitüntetéseket. Többek közt Bakonyiné Molnár Éva, a szegedi Bebrits Lajos Szakközépiskola tanára, szaktanácsadó, Fekete Zoltán, a Szegedi Kereskedelmi Szakközépiskola, Kereskedelmi és Vendéglátóipari Szakmunkásképző igazgatója, Makk Ferenc, a József Attila Tudományegyetem tanszékvezető egyetemi docense és Nagy Károlyné, a Szegedi Mező Imre Általános Iskola igazgatója részesült ebben az elismerésben.

A megyei pedagógusnap ünnepséget szombat délelőtt tartották, ahol Gévayné Janurik Márta tanár (Tömörkény István Gimnázium), Illa Mihályné tanár (Rózsa Ferenc Szakközépiskola) és Sándor Lajosné tanár (624. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet) vehetett át Szocialista Kultúraért kitüntetést. Kiváló Munkáért elismerésben részesültek: Ács Kovács Ernőné tanító (Ált. Műv. Közp. Öttömös), Árváné Hevér Katalin szakvezető tanár (Tarjánváros III. sz. Ált. Isk., Szeged), Babarcsi Istvánné óvodavezető (Napköziotthonos Óvoda, Tiszasziget), Balázs Béláné igazgató (Felsővárosi Ált. Isk., Szeged), Bánfi Péterné igazgató (Nevelőotthon, Balástya), Bárkányi Jánosné napköziotthonos nevelő (II. Rákóczi F. Ált. és Zeneisk., Kistelek), Bozsák Istvánné gazdasági ügyintéző (Jerney J. Ált. Isk., Szeged-Kiskundorozsma), Böröcz Flóriánné tanár (Munkácsy M. Ált. Isk., Balástya), Czékus Lászlóné tanító (Jerney J. Ált. Isk., Szeged-Kiskundorozsma), Csala Imréné tanár (Ált. Isk., Ásotthalom), Csányiné Úveges Mária tanár (Ált. Isk., Szatymaz), Csehő Józsefné igazgatóhelyettes (Ált. Isk., Szeged-Tápe), Csóti Lászlóné tanár (Ált. Műv. Központ, Zsombó), Dabóczi Mária gyógytestnevelő (Tarjánváros III. sz. Ált. Isk., Szeged), Darócziné Vági Magdolna óvodavezető (Rókus II. sz. Napközi Otthonos Óvoda, Szeged), Deák Dező tanár (Bebrits L. Szakközépisk., Szeged), Demeter László tanár (Liszt F. Zeneiskola, Szeged), Denneri Miklós szakoktató (600. sz. Ipari Szakm. Isk., Szeged), Domokos Pál tanító (Ált. Isk., Mórhalom), Doszpoly Sándorné tanító (Rózsa F. sgt.-i Ált. Isk., Szeged), Dömötör Györgyné óvodavezető-helyettes (Ált. Műv. Központ, Deszk), Faka Mihály nevelőtanár (Londoni krt.-i Nevelőotthon, Szeged), Farkas Károlyné tanár (Rókusi I. sz. Ált. Isk., Szeged), Ferenczi Imréné igazgató-helyettes (Majakovszkij Középisk., Leánykoll., Szeged), Forgács Mihályné óvodapedagógus (Hét vezér u. Óvoda, Szeged), Forgó Lászlóné tanár (Odessa II. sz. Ált. Isk., Szeged), Frányó Károly tanító (Ált. Műv. Közp., Csengele), Gulácsi János igazgatóhelyettes (Ált. Isk., Újszentiván), György Mihály (tagiskola-vezető (Szerb-Horvát Tannyelvű Ált. Isk., Deszk), Hajdu Jánosné szakács (Londoni krt.-i Nevelőotthon, Szeged), Hajdus József tanár (Tömörkény I. Gimn. és Szakközépisk., Szeged), Hollósy Pálné igazgatóhelyettes (Kodály téri Ált. Isk., Szeged), Hargitai Imre igazgató (Ált. Isk., Mórhalom), Herczeg Lászlóné tanító (Ált. Isk., Domaszék), Horváth Lászlóné tanár (Kiss Ferenc Szakk., Szeged), Huus Jenő igazgatóhelyettes (Ifjú Gárda Nevelőotthon, Szeged), Illés Istvánné tanító (Ált. Műv. Központ, Bördány), Juhász Istvánné szakács (II. Rákóczi F. Ált. és Zeneisk., Kistelek), Kakuszi Ilona gazdaságvető (Ortutay Gy. Ált. és Középisk., Koll., Szeged), Iványi Ildikó csoportvezető (Megyei Tanács V. B. Műv. Oszt., Szeged), Kamarás Gáborné tanár (Tömörkény I. Gimn. és Szakközépisk., Szeged), Kamocsay Mária tanár (640. sz. Szakm. Int., Szeged), Kálmán Dánielné tanító (Ált. Isk., Forráskút), Keczer Béláné nevelőszülői felügyelő (Gyermekek- és Ifjúságvédő Intézet, Szeged), Kerész Lászlóné ügyintéző (Alsóf. Okt. Int. Gazd. Műsz. Gondnoksága, Szeged), Kibédiné Való Rózsa óvodapedagógus (Felsővárosi Óvoda, Szeged), Királyné Horváth Edit tanító (Gárdonyi G. Ált. Isk., Szeged), Lakatos Károlyné igazgatóhelyettes (Ált. Isk., Sándorfalva), Lauly Istvánné konyhai dolgozó (Tabán Ált. Isk., Szeged), Lábodi Lászlóné igazgató (Zrínyi I. Ált. Isk., Szeged), Lázár Jenőné nevelőtanár (Nevelőotthon, Balástya), Marosi István tanító (Ságyáritelep Ált. Isk., Szeged), Martinusz József tanár (Radnóti M. Gimn. Szeged), Márki Gyuláné szakács (Iskolai Napköziotthon Központi Konyha), Miklós Józsefné gondnok (600. sz. Ipari Szakm. Int. Szeged), Mucsi Erzsébet nevelési igazgatóhelyettes (Rózsa F. Szakközépisk., Szeged), Mucsi Mihályné szaktanár (Rózsa F. Szakközépisk., Szeged), Nagy Ferencné hivatalsegéd (Petőfi S. Ált. Isk., Kistelek), Nagy Lászlóné könyvtáros (Körösy J. Szakközépisk., Szeged), Németh Imréné igazgatóhelyettes (Árpád Fej. Gimn. és Szakközépisk., Kistelek), Ollán Zámbo Zsuzsanna tanár (Liszt F. Zeneiskola, Szeged), Palotás Józsefné tanító (Munkácsy M. Ált. Isk., Balástya), Pálvölgyi

Imre tanár (Deák F. Gimnázium, Szeged), Pálvölgyi Mihály ügyintéző (Alsóf. Okt. Int. Gazd. Műszaki Gondnoksága, Szeged), Pesukáné Semperger Erzsébet gyógypedagógus (Óvoda, Ált. Isk. és Diákotthon, Szeged), Pitrik Józsefné tanár (Zrínyi I. Ált. Isk., Szeged), Rózsa Menyhért hivatalsegéd (Ált. Isk. Ruzsa), Saja Antalné gazdasági előadó (Déri Miksa Szakközépisk., Szeged), Sallai Jenő megyei városi főtanácsos (Városi Tanács V. B. Műv. Oszt. Szeged), Sági Antalné hivatalszópartfogó felügyelő (Gyermekek- és Ifjúságvédő Int. Szeged), Sántáné Szeghy Andrea tanár (Radnóti M. Gimn., Szeged), Seres Lajos tanár (Ált. Isk., Üllés), Somoskői Sándor építésztervező (DÉLTERV Irodaház, Szeged), Sodó Lóránt tanár (600. sz. Ipari Szakm. Int. Szeged), Szabó Józsefné óvónő (Napköziotthonos Óvoda, Rózske), Szántó Lajosné óvodavezető (Odessa krt.-i Óvoda, Szeged), Szántó Tivadarné igazgatóhelyettes (Tivallipari Szakk., Szeged), Szente László gyak. okt. vez. (Kiss F. Szakközépisk., Szeged), Szepes Kornélné tanár (Mező Imre Ált. Isk., Szeged), Szilasi Lászlóné konyhai dolgozó (Ált. Isk., Sándorfalva), Szabó Imre szakoktató (600. sz. Ipari Szakm. Int. Szeged), Szuromi Pálné szaktanácsadó (Tarjánvárosi IV. sz. Ált. Isk., Szeged), Takács Julianna tanár (Ált. Isk., Zákányszék), Talmácsi István igazgatóhelyettes (Szirmai I. Ált. Isk., Szeged), Tapody Zoltán tanár (I. sz. Ált. Isk., Szeged-Kiskundorozsma), Tátrai Sándorné óvodapedagógus (Északvárosi II. sz. Óvoda, Szeged), Tihanyi Ernőné tanár (Madách I. Ált. Isk., Szeged), Tombácz Istvánné igazgatóhelyettes (Ált. Isk., Szeged-Algyó), Tóth Egető Árpádné óvodavezető (Avar utcai Óvoda, Szeged), Tóth Sándorné mosónő (Ady E. Középisk., Fiúkollégium, Szeged), Tóth Zoltánné tanár (624. sz. Ipari Szakm. Int. Szeged), Varga Elekné óvodapedagógus (Tarjánvárosi I. sz. Óvodai Körzet, Szeged), Vasné Medgyesi Piroksa tanár (Tömörkény I. Gimn. és Szakk., Szeged), Vidéki Ferenc igazgató (Gyermekek- és Ifjúságvédő Int. Szeged), Zavacki Jánosné tanító (Zalka M. Ált. Isk., Szeged), Zámbo Gézné tanár (Móricz Zs. Ált. Isk., Szeged), Zárvicz Kálmánné tanító (Ált. Isk., Ásotthalom), Zentai Nándorné napközi otthoni nevelő (Gutenberg u. Ált. Isk., Szeged).

Miniszeri dícséretben 255-en részesültek: Erdemes Szakszervezeti Munkáért emléklapok kaptak Bak Istvánné igazgatóhelyettes (Gárdonyi G. Ált. Isk., Szeged)